

- VI HAR ÅPNE DØRER OG LAV TERSKEL

MIN ARBEIDSDAG

Av: Anlaug Lia

Berit Ramstad og Leni Gomes er kjente navn innen kommunal rusomsorg i Oslo. Som ledere for hver sin store lavterskelinstitusjon har de en unik kunnskap om de utfordringene som rusavhengige i langvarig misbruk og aktiv rus står overfor. Dalsbergstien hus og Marcus Thranes hus har åpne dører for dem som er utestengt mange andre steder i samfunnet.

Høye overdosetall og et nytt syn på rusmiddelavhengighet på nittitallet førte til at skadereduksjon og ikke bare stoffrihet ble en akseptert målsetting innen rusfeltet. Skadereduksjon er mer enn substitusjonsbehandling. Dalsbergstien og Marcus Thrane har litt ulik innretning, men det viktigste har de felles. En lav terskel mot rus og mot utagerende atferd og evne og vilje til å prøve igjen og igjen. Brukerne sliter med fysiske, psykiske og sosiale virkninger av et liv i rus, og veien til et verdig liv kan virke lang.

– Vi møter litt yngre folk på Marcus, sier Berit.

Men selv folk i tjuåra har en ruskarriere på over ti år bak seg. Det kan være tungt å se særlig unge jenter i en sånn situasjon. – Mens vi på Dalsbergstien har flere med dobbeltdiagnose, skyter Leni inn. – Og så har vi Lasso-prosjektet, som tiltrekker seg både de unge og de som er eldre. Det er et tiltak for å gjøre det enklere å starte substitusjonsbehandling. Prosjektet er nå under evaluering. Det vi allerede ser, er at det nytter.

De to institusjonssjefene har støttet og inspirert hverandre gjennom en halv mannsalder. Selv om de er veldig ulike, har de et ideologisk ståsted felles. De ser på hele mennesket, med utfordringer, kompetanse og ressurser. De bygger på det som virker, og tar små skritt. Og det aller viktigste – respekt for enkeltmennesket.

3 kjappe spørsmål:

Hvordan ser en typisk dag på jobben ut for deg?

Berit: Som institusjonssjef kommer en ikke unna kontorarbeidet. Men jeg legger vekt på å delta i institusjonens dagligliv også, både praktisk og faglig.

Leni: En typisk dag er en som ikke blir som jeg hadde tenkt meg. Jeg opplever stor frihet og mye variasjon, men beboerne sørger for overraskelser på godt og vondt hver eneste dag.

Leni Gomes og Berit Ramstad er ledere for hver sin store lavterskelinstitusjon i Oslo. Foto: Kirsten Haaland

Hva motiverer deg?

Leni: Alle de flotte menneskene jeg møter. All gnist, alle mulighetene. Det at jeg lærer noe hver eneste dag. Og resultatene. De som kommer til husene, kommer fra gata. Men over halvparten skrives ut til noe bedre. Behandling, rehabilitering eller leilighet.

Berit: Jeg blir motivert så lenge jeg ser at vi utvikler oss. Når personalet blir dyktigere til å takle utfordringer og lærer seg nye verktøy, når vi utvikler bedre måter å møte beboerne på.

Hva er de største utfordringene?

Vi har fått tilført ressurser både helsefaglig og sosialfaglig og har et mye bedre tilbud enn før. Men det er vondt å se at brukere som er syke etter mange års misbruk, må vente i flere måneder på et rusbehandlingstilbud. Og at man stempler brukerne som behandlingsudyktige når behandlingstilbudet ikke strekker til. Det er en skam. Det ordet skulle ha vært fjernet fra språket.